

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

V počítači vyplňujte pouze do šedivých políček!

Po jejich vyplnění posudek vytiskněte, zakroužkuje navrhovanou známku, podepište a odevzdejte!

AUTOR/KA PRÁCE:

Jakub Pártl

NÁZEV PRÁCE: Nizozemský volební systém a tzv. nizozemská varianta volební reformy v ČR

AUTOR/KA POSUDKU:

Doc. PhDr. Tomáš Lebeda, Ph.D.

Pracoviště: IPS FSV UK

TYP POSUDKU: Posudek vedoucího práce

1. VZTAH SCHVÁLENÝCH TEZÍ A VÝSLEDNÉ PRÁCE^{*)}

		1. Odpovídá schváleným tezím	Odchyluje se od tezí, ale odchýlení je vhodné a v práci zdůvodněné	Odchyluje se od tezí a odchýlení není vhodné a v práci zdůvodněné	Neodpovídá schváleným tezím
1.1.	Cíl práce	x			
1.2.	Metoda práce	x			
1.3.	Struktura práce		x		

^{*)} Označte „X“ vybrané hodnocení.

KOMENTÁŘ (v případě hodnocení ve sloupcích 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky pro jednotlivé podbody) (max. 1000 znaků).

2. HODNOCENÍ OBSAHU VÝSLEDNÉ PRÁCE

		Hodnocení známkou
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	1
2.2	Pochopení zpracované literatury a informačních zdrojů k tématu	2
2.3	Schopnost aplikovat metodologické postupy vhodné pro zvolené téma	1
2.4	Argumentace a úplnost výkladu	3

^{*)} Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 (výborné – velmi dobré – dobré – nedostatečné)

KOMENTÁŘ (v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky pro jednotlivé podbody) (max. 1000 znaků).

Bakalářská práce Jakuba Pártla je jedním z prvních, ne-li vůbec prvním pokusem o empirickou analýzu tzv. nizozemské varianty volební reformy, která byla jednou ze zvažovaných možností při pokusu o změnu volebního zákona v době Topolánkovy vlády. Samo pojmenování této varianty připravované volební reformy, tzv. Nizozemská varianta, bylo spíše zjednodušující nálepkou, aby média mohla snáze o jednotlivých alternativách referovat. Jakub Pártl se však rozhodnul, porovnat tzv. nizozemskou variantu se skutečným volebním systémem, kterým se v Holandsku volí.

Právě originalita a původnost tématu, spolu se skutečným empiricko-analytickým přístupem jsou ty stránky práce, které bych rád vyzdvihнул.

Naopak, slabinou práce je její samotný text. Jazyk a styl je místy kostrbatý a autorovi se ne vždy podaří zcela přesně popsat to, co skutečně chtěl říci. Na druhou stranu však musím říci, že autor v tomto směru udělal během psaní velký pokrok. Od textů, které jsem dostával na začátku konzultací se výsledná práce kvalitativně velmi liší, samozřejmě v pozitivním smyslu.

3. HODNOCENÍ KONEČNÉ PODOBY VÝSLEDNÉ PRÁCE

		Hodnocení známkou
3.1	Logičnost struktury práce	1
3.2	Vnitřní provázanost výkladu	2
3.3	Ucelenost výkladu	3
3.4	Úroveň poznámkového aparátu a odkazů	2
3.5	Dodržení citační normy	2
3.6	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnotte stupněm 4!)	3
3.7	Oprávněnost a vhodnost příloh	1
3.8	Celková úprava textu (přehlednost textu, vyváženost struktury práce, logická provázanost, grafická podoba textu)	2

**) Vyplnujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 (výborné – velmi dobré – dobré – nedostatečné)*

KOMENTÁŘ (v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky pro jednotlivé podbody) (max. 2000 znaků).

Jak již bylo zmíněno v předchozím odstavci, největším problémem práce je jazyk a způsob výkladu. Příkladem může být hned jedna z prvních vět práce: „*Toho jsme byli svědky jak v minulosti, tak i v současnosti. Návrhy na prohlášení neplatnosti voleb dopadaly sice negativně, ale už samotný fakt nespokojenosti vedl k rozsáhlým diskuzím o změně volebního systému.*“ Diplomant se ve dvou větách pokusil vyjádřit příliš mnoho, takže nezasvěcenému čtenáři může nakonec unikat, co všechno chtěl autor říci. Dalším příkladem může být popis D’Hondtova volebního dělitele. Ten také nepatří k těm, na jejichž základě by nezasvěcený čtenář princip pochopil: „*D’Hondtova (Lijphart 1994: 21-25, 153/Sartori 2001: 20 a násl.) metoda, kde se odevzdané hlasy každé strany (z volebního obvodu) dělí postupně řadou celých čísel (1,2 ,3 atd...), ke kterým se vždy přičte počet již získaných mandátů, a strana, které náleží největší podíl v každém kole dělení, získá mandát. Tedy počet hlasů / (mezipočet mandátů + 1).*“ Podobně nadpis grafu 1: „*Rozdíly mandátů 1946-2007*“ neříká čtenáři, že jde ve skutečnosti o vývoj velikosti vládních většin v období 1946-2007. V textu je vše nakonec popsáno, ale samotný graf by čtenář nebyl schopen podle nadpisu pochopit. Šťastný není ani nadpis kapitoly „*Teorie českého volebního systému...*“. Nevím, v čem spočívá teorie jednoho konkrétního systému. Výrok „*Nakonec druhá alternativa představuje prostřední řešení*“ (str. 34) je ukázkou, jak se autor příliš nezabývá přesnými formulacemi. Podobnou formulační nedůslednost je v práci možné zaznamenat poměrně často, avšak i zde musím říci, že autor práci udělat výrazné pozitivní změny v porovnání s tím, co jsem v průběhu konzultací četl.

Samotná interpretace výsledků autorových výpočtů by mohla být důslednější a přesnější. „Naopak zisk vítězné ODS (Občanská demokratická strana) s bonusem není tak markantní jak by se mohlo před aplikací zdát, což je překvapením“. (str.33) Autor se dále nezabývá příčinami pro něj překvapivého výsledku, který ve skutečnosti zdaleka tak překvapivý není. Diplomant se při interpretaci často drží pouhého srovnání existujícího volebního systému a navrhovaných variant tzv. nizozemské reformy. Neuvažuje obecněji. Často jako by zapomínal, že stávající volební systém dokáže produkovat výrazné disproporce... Obecně autor příliš podléhá konkrétním výpočtům platným pro konkrétní situace. Lépe by bylo pokusit se jednotlivé poznatky více generalizovat a pokusit se vyřknout přesvědčivější obecné závěry.

4. SHRNUJÍCÍ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z výsledné práce, její silné a slabé stránky, původnost tématu a myšlenek apod.*) (max. 1500 znaků).

Autor jednoznačně prokázal schopnost samostatné analytické práce, trochu hůře se pak vypořádal s interpretací svých analýz. S jistými výhradami bych jako pozitivní shledal i práci se zdroji, zejména těmi, které se týkají nizozemského volebního systému. Autorovi nechyběl zápal a chuť do práce. Slabé stránky textu, zejména schopnost uceleného výkladu a jazykový styl, se v průběhu konzultací postupně zlepšovaly do stávající podoby. Práci doporučuji k obhajobě a celkově jí hodnotím stupněm **2-** (velmi dobře).

5. OTÁZKY, K NIMŽ SE PŘI OBHAJOBĚ DIPLOMANT MUSÍ VYJÁDŘIT

5.1	Jaký byl a je vztah mezi charakterem nizozemského volebního systému a charakterem tamní společnosti a potažmo charakterem tamní politiky?
5.2	Jaké důsledky by podle autora přinesla taková reforma volebního systému v ČR, která by si za vzor vzala skutečný nizozemský volební systém?
5.3	

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(po vytištění posudku ručně zakroužkujte vámi navrhované hodnocení):

výborně – velmi dobře – dobře – nedoporučuji k obhajobě

ZDŮVODNĚNÍ V PŘÍPADĚ NEDOPORUČENÍ (max. 700 znaků)

Datum: 22.1.2010

Podpis: